

Introitus: Žalm 32

„Lidský synu, bydlíš uprostřed vzpurného domu. Mají oči k vidění, ale nevidí, mají uši k slyšení, ale neslyší. Jsou dům vzpurný.“

Ezechielovo proroctví 12, 2 nebo Izajáš 43, 6-11

Jestliže tedy ti, kdo poznáním Pána a Spasitele Ježíše Krista unikli poskvrnám světa, znovu se do nich zapletou a podlehnou jim, budou jejich konce horší než začátky. Bylo by pro ně lépe, kdyby vůbec nebyli poznali cestu spravedlnosti, než aby se po jejím poznání odvrátili od svatého přikázání, které jim bylo svěřeno. Přihodilo se jim to, co říká pravdivé přísloví: „Pes se vrátil k vlastnímu vývratku“ a umytá svině se zase válí v bahništi.

2. Petrův Dopis 2, 20-22

Když nečistý duch vyjde z člověka, bloudí po pustých místech a hledá odpočinutí, ale když je nenalezne, řekne: „Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.“ Přijde a nalezne jej vyčištěný a uklizený. Tu jde a přivede sedm jiných duchů, horších, než je sám, vejdou a bydlí tam; a konce toho člověka jsou horší než začátky.“

Když toto mluvil, zvolala jedna žena ze zástupu: „Blaze té, která tě zrodila a odkojila!“ Ale on řekl: „Blaze těm, kteří slyší Boží slovo a zachovávají je.“

Lukášovo evangelium 11, 24-28

Velký úklid

Dětem příběh *O velkém kováři a jeho dětech*:

Na jednom ostrově byl kouzelný přístav. Přijížděly do něj lodě plné vonného koření, nádherných látek, korálů a šperků. Přivázely také drahé dřevo a zajímavé cizince. Všichni lodníci a kupci se zbožím hned obchodovali, takže v přístavu bývalo rušno. Křik prodavačů a kupujících se odrážel od vodní hladiny dlouho do večera.

Velký kovář jednou rozhodl, že vše uklidí a srovná. Lodě přikoval řetězy k molu. Řetězy byly zlaté, stříbrné, bronzové, poseté drahokamy a vykládané žlutým kovem. Jen byly pevné a přesně určovaly vzdálenost, na kterou se mohly lodě vzdálit od mola. Tím však život v přístavu ustal. Velký kovář všem dětem vykládal, že je třeba pořádku a přesného určení vzdáleností, které pevninu spojují s okolním světem vratkých palub.

Lodníci pili v krčmě a mlčeli. Jen když se opili a povalovali se na ulicích města, pak odpovídali kovářovým dětem na jejich otázky. Kovářovy děti se šly zeptat otce, zda je to pravda, co lodníci odpovídají. Ten však rychle všechny lodníky odstěhoval vysoko do hor tyčících se nad ostrovem a nechal je pracovat v lomu. Mnohé z nich nikdo v životě už nespátřil a ti, kteří se vrátili, měli podlomené zdraví a rychle umírali.

Velký kovář chtěl pořádek, klid a rodinné porozumění. Když umíral, byl přesvědčen, že svoje děti zachrání od zla. Děti však byly více a více nešťastné a namísto lodníků posedávaly před krčmou opilé. Jakmile svlékly smutek po pohřbu svého otce, běžely do přístavu, aby všechny lodě vypustily na moře. Lodě však byly napůl shnilé, plné smradlavé vody a nebylo žádných lodníků, kteří by je opravili...

Ostrov zachránil až velký koráb, na kterém přijelo mnoho zajímavých lidí mluvících různými jazyky. Přivezli zase voňavé zboží a hlavně lodníky, kteří se zamilovali do ostrova a jeho lidí. Usadili se tam a začali vyrábět nové lodě.

Proč Vám to¹ vyprávím? Protože tím korábem je církev a jeho kapitánem Pán Ježíš Kristus. On

¹ Příběh upravený pro děti. Původně jej napsal Jiří Gruša do Tváře někdy v roce 1963 a nazval jej Héfaistovy děti.

dává nové naděje a obnovuje síly k podnikání, zdravému životu a přináší tolik potřebný pokoj a radost; jak my dnes říkáme – štěstí.

Generální úklid!

Už máte umytá okna? A jak jste na tom se zahradou? Ač se minulou neděli zdálo, že přijde jaro, je tu opět zima! Zase znova musíme uklidit především sníh! Uklízíte rádi? Moc ne, že? Uklízí s vámi, milé děti, maminka, učí vás to tatínek? Děláte si z toho zábavu? A proč vlastně uklízíte? Budu Vám vyprávět příběh, ve kterém udělal Pán Ježíš pořádek v životě nějakého muže. Život toho člověka byl na konci jednání Pána Ježíše uklizený a nazdobený. Obrazně se dá o životě mluvit jako o domě.

Pán Ježíš vysvobodil člověka od posedlosti. Generální úklid! Neznáme přesné údaje o souvislostech tohoto příběhu, neznáme uzdraveného člověka. Ale jedno víme, že se tomu jedni divili a druzí Ježíšův čin nadmíru ostře napadli. Jasně všichni viděli výsledek Božího jednání. Němý mluvil, nemohli to neslyšet. Ale proto, že vidět a slyšet nechtěli, tak neviděli a neslyšeli.

Přátelé, co všechno nevidíme jen proto, že jsme obyčejně líní či že je svět příliš rychlý?! Nebo proto že nenastudujeme všechny souvislosti, nedíváme se dobře, nepřemýšlíme o běžných věcech, neptáme se na to, čemu nerozumíme. Naneštěstí nás pak napadají rychlá řešení!

Ale možná lidem kolem Pána Ježíše ani slyšet a vidět nemohli. Jak zoufalá je bída těch, kteří ani *slyšet* či *vidět nemohou!* Jsou už tak daleko, že černému říkají bílé a naopak. „*Lidský synu, bydlíš uprostřed vzpurného domu. Mají oči k vidění, ale nevidí, mají uši k slyšení, ale neslyší. Jsou dům vzpurný.*“ (Ezechielovo proroctví 12, 2) Protože však se svými kritiky Pán Ježíš ještě mluví, můžeme mít naději, že na tom nejsou ještě tak zle. Že je tu ještě nějaká naděje! Ještě svůj sluch a zrak ovládají.

Proč ale přesto odmítají vidět a slyšet? Možná proto, že sami s mnoha věcmi ve svých životech neuměli pohnout. Kritici Pána Ježíše měli podezření, že mladý rabín nemůže být v pořádku, když se pod jeho slovy lidský život změní k dobrému tak prostě a rychle. Začala se jim vařit krev, dostali strach. Neznali ještě to nejhorší, nepoznali ÚKRRK ÚV KSC², nevěděli o horším úřadě, než je úřad šéfa démonů, kterému se tehdy bulvárně říkalo Pán much – *Belzebul*. Pána Ježíše tedy nazvali jeho seržantem.

Přátelé, třepíme si ústa hloupými teoriemi, jen abychom se vyhnuli prostému evangeliu. Čteme pitomé časopisy a jejich titulky. A když se cítíme ohroženi a před Božím majestátem se nám nějak nechce sklánět, býváme dost rychlí a neobjektivní ve svých soudech!

Komu škodí tato kritika?

V textu je popsáno Boží dílo. V Bibli, na rozdíl od knih jiných náboženství, se nemluví především o lidských metodách polepšení a úklidu. Je tu zpráva o tom, co pro nás udělal Bůh. Tam, kde my lidé nic nemůžeme změnit, píše se o Jeho práci. Dal za nás a za naše hříchy svého Syna, protože nikdo z nás nemohl zlomit moc smrti. Zlomil moc zla a přikazuje prostě nečistým duchům, otvírá oči a uši. On má tu moc.

Přátelé, nečekáme od lidí příliš?

Nicméně, Pán Bůh nechce dělat svoji práci bez člověka. Neuklízí bez svých dětí. Vymetá naše

Tento příběh pomohl prohlédnout leckterým myslícím lidem, kteří prožili stalinismus a Gottwaldovu éru vládnutí v Československé republice.

2 Ústřední kontrolní a revizní komisi s krásnou zkratkou ÚKRRK

životy a zdobí je. Poskytuje jim tu nezbytnou kosmetiku a zkrášlení. A tak jsou životy vyčištěné, uklizené a vyzdobené (v původním jazyce *kosmeo*). Nebeský Otec neuklízí vztekle, ale chce, aby se na Jeho díle děti podílely svou poslušností. Aby spolupracovaly a nechaly se vést.

Bud'te si jisti, že v textu není nic, co by se dalo použít v bulvárních novinách. Nepopisuje se nečistý duch, nemluví se blíže o suchých a bezvodých místech, nezmiňuje se, kde se vezme množství dalších nečistých duchů. Mohli bychom snít hodně dlouho, přijdeme na hodně pitomostí, ale nic užitečného tím nezjistíme. Pán Ježíš nás neučí, abychom věřili v anděly, demony a další duchovní síly. Učí nás, abychom s nimi počítali. Nesvěřuje nám jejich popisy, fotografie a životopisy, ale učí nás, jak dokonale zaplnit vyčištěný a krásný prostor našeho života, aby v uklizeném domě nezbylo místa pro někoho jiného, než pro Boha.

Přátelé hloupý bulvár v našich ústech může poškodit jen nás. Když mluvíme o věcech, který nerozumíme, když se vyjadřujeme proti Pánu Ježíši, škodíme jen sami sobě. Výsledkem je to, že pak skutečně nejsme schopni vidět a slyšet. Je to s námi horší, než na začátku, když jsme ještě Pána neznali.

Jaký má být náš konec?

Jakási žena požehnala Mariino jméno. Pán Ježíši ji za to nepochválil. Jsou to takové hovory s davem³, kde kdosi řekne něco, co se nedá přeslechnout. Ježíš však požehnání nasměroval na ty, kteří „*slyší Boží slovo a zachovávají je*.“ Nedlouho poté Ježíš začíná říkat: „*Běda!*“ Jsme na rozhraní časů a míst (11, 42).

Všimněte si! Cílem není uklizený prostor a krásná vůně čistoty! Úžasný zjev Marie a její ochoty naplnit Boží vůli! Naopak! Důležitý je náš život, obsah, nová náplň! Je důležité, aby se nezničila Boží práce, aby se nezmařil Jeho život. O to šlo i u Marie. A nijak se tím nesnižuje její velikost. Pokud však zůstane jen u uklízení, u zrození - pak by se to mohlo stát!

Co má přijít do našeho domu? Proč je uklizen? Jistě proto, aby v něm mohli být další lidé, protože jen oni dojdou až do nebe. Všechno ostatní tady zůstane. Pro ně je připraven *kosmós* – krásný a rozmanitý a přesto uspořádaný prostor našeho života, který vyklidil a vykrášlil náš Pán. Zachovat slova Pána Ježíše je možné jen v lidských životech, které do toho svého přijmeme, v církvi jejíž částí se staneme, když budeme žít s ostatními pod vládou Ducha svatého. Jen v lidech přijde Kristus.

A závěrem...

Pán Ježíš uklízí, je to Jeho dílo, je to Jeho moc v akci. Nečeká to od nás.

Jeho dílu nerozumíme. Je divné, prosté a rychlé. Měli bychom se ptát a ne hned odmítat! Jen hlupák opakuje bulvár a spěchá se svými soudy.

Nejhorším stavem je naprostá hluchota a slepota. Když už slyšet a vidět nemůžeme. Ale i to může Pán změnit!

Náš konec má být slavný! Proto si žádejme o generální úklid. O mocné změny! A pakliže je už uklizeno, musíme začít stěhovat Krista k nám domů – v lidech, které nám dal.

3 Jako nepochválil ty, kteří svůj smutek ve Velkém Pátku obraceli na Něho. Nad sebou měli plakat! Asi jako text Lukáše 23, 27nn: *Za ním šel veliký zástup lidí; ženy nad ním nařikaly a oplakávaly ho. Ježíš se k nim obrátil a řekl: „Dcery jeruzalémské, nade mnou neplačte! Plačte nad sebou a nad svými dětmi; hle, přicházejí dny, kdy budou říkat: ‚Blaze neplodným, blaze těm, které nikdy nerodily a nekojily!‘ Tehdy ‚řeknou horám: ‚Padněte na nás, a pahrbkům: ‚Přikryjte nás!‘ Neboť děje-li se toto se zeleným stromem, co se stane se suchým?‘*

